Chapter 5 :ה פרק

זכר ה' מה-הַיַה לַנוּ הַבִּיטָה וּרָאָה אַת-חַרְפַּתנוּ:

יָתוֹמִים הָיִינוּ וְאֵין אַב אָמֹתֵינוּ כָּאלְמַנוֹת: נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים: מימינו בַּכֶּסֶף שַתִינוּ עֲצֵינוּ בַּמְחִיר יַבאו:

אַבֿתִינוּ חָטָאוּ וְאֵינָם וַאֲנַחִנוּ עַוֹנֹתֵיהֵם סָבָלְנוּ: מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם: על צוַארנו נרדַפנו יַגענו ולא הונח-לַנו:

עורנו כְּתַנוּר נְכָמַרוּ מַפְּנֵי זַלְעַפוֹת רַעַב: בַּנַפְשֵנוּ נַבִיא לַחָמֵנוּ מִפְּנֵי חַרֶב הַמְּדְבַּר: צבדים משלו בנו פרק אין מידם:

שרים בַּיַדַם נַתַלוּ פְּנֵי זְקַנִים לֹא נֵהְדָּרוּ: בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו: נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה:

> שבת משוש לבנו נהפד לאבל מחלנו: זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם:

על הר-ציון ששמם שועלים הלכו-בו: נפלה עטרת ראשנו אוי-נא לנו כי חטאנו: על-זה היה דוה לבנו על-אלה חשכו עינינו:

> יט אתה ה' לעולם תשב כסאד לדר ודור: למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים:

כא השיבנו ה'ו אליד ונשובה חדש ימינו כקדם:

ּכִי אִם-מָאס מְאַסְתָנוּ קָצַפְתָּ עָלֵינוּ עַד-מְאד:

ָּהָשִיבָנוֹ ה' / אֵלֵיךּ וְנָשׁוּבָה חַדָּשׁ יָמֵינוֹ כְּקָדָם:

1. Remember, O Lord, what has come upon us; consider, and behold our disgrace.

- 2. Our inheritance is turned to strangers, our homes to foreigners.
- 4. We have drunk our water for money; our wood is sold to us.
- 6. We have given the hand to Mtzrayim, and to the Assyrians to be satisfied with bread. 7. Our fathers have sinned, and are no more; but we bear their iniquities.
- 8. Slaves rule over us: there is none to deliver us from their hand.
- 10. Our skin is hot like an oven because of the burning famine.
- 12. Princes are hanged up by their hand; the faces of elders are not honored.
- 14. The elders have ceased from the gate, the young men from their music.
- 16. The crown is fallen from our head; woe to us, that we have sinned!

- 3. We have become orphans and fatherless, our mothers are like widows.
- 5. We are pursued to our necks; we labor, and have no rest.
- 9. We get our bread with the peril of our lives because of the sword of the wilderness.
- 11. Women are ravished in Zion, and virgins in the cities of Judah.
- 13. They took the young men to grind, and boys stumble under the wood.
- 15. The joy of our heart is ceased; our dance is turned into mourning.
- 17. For this our heart is faint; for these things our eyes are dim.
- 18. Upon the mountain of Zion, which is desolate, foxes walk.
- 19. You, O Lord, are enthroned for ever; your throne is from generation to generation.
  - 20. Why do you forget us for ever, and forsake us for so long?
  - 21. Turn us to you, O Lord, and we shall be turned; renew our days as of old.
    - 22. But you have utterly rejected us; you are very angry against us

Turn us to you, O Lord, and we shall be turned; renew our days as of old.

1) מדרש רבה איכה פתיחתא סימן כז

רבי פנחס פתח ואם עד אלה לא תשמעו לי וגו'...אתם עברתם לפני שבע עבירות, הרי ירמיה בא מקונן עליכם קינות שהוא **שבע אלפא ביתין** איכה.

פרק ה: שחזור המגילה כקינה: Chapter 5 – A Lament-Summary of the First Four

איכה יועם זהב (פרק ד)

סבל גופני ולאומי

טובים היו חללי–חרב מחללי רעב (ד:ט)

Physical and National Travail

איכה יעיב באפו (פרק ב)

בודדות העם כתוצאה מריחוק מה' תקרא כיום מועד מגורי מסביב (ב:כב)

God's Anger at His People, as expressed in our isolation and the degradation of our leaders

איכה ישבה בדד (פרק א)

חרבן העיר ובודדותה

כאשר עוללת לי על כל פשעי (א:כב)

The fall of the city & Mikdash

ד מֵימֵינוּ בְּכֶסֶף שָׁתִינוּ עֵצֵינוּ בִּמְחִיר יָבֹאוּ:		יְתוֹמִים הָיִינוּ וְאֵין אָב→ אָמֹתֵינוּ כְּאַלְמָנוֹת:	λ	ב נַחֲלָתֵנוּ נֶהֶפְכָה לְזָרִים ← בָּתִּינוּ לְנָכְרִים:
ה עַל צַוָּארֵנוּ נִרְדָּפְנוּ יָגַעְנוּ וְלֹא הוּנַח-לָנוּ:	>	מְצְרַיִם נָתַנּוּ יָד אַשׁוּר לִשְׁבַּעַ לָחֶם:	١	ז אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם < וַאֲנַחְנוּ עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ:
ת עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ פֿרֵק אֵין מִיָּדָם: ט בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחְמֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר: י עוֹרֵנוּ כְּתַנּוּר נָכְמָרוּ מִפְּנֵי זַלְעֲפוֹת רָעָב:		ב שָׁרִים בְּיָדָם נִתְלוּ בְּנֵי זְקֵנִים לֹא נֶהְדָּרוּ: בַּחוּרִים טְחוֹן נָשָׁאוּ וּנְעָרִים בָּעֵץ כָּשָׁלוּ: זְקַנִים מִשְּׁעַר שָׁבָתוּ בַּחוּרִים מְנְּגִינָתָם:	יא יג יג טו	טז נָפְלָה עֲטֶרֶת רֹאשׁנוּ אוֹי-נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ: יז עַל-זֶה הָיָה דָנָה לְבֵּנוּ עַל-אָלֶה חָשְׁכוּ עִינִינוּ: יח עַל הַר-צִיּוֹן שָׁשָּׁמֵם שוּעָלִים הִלְכוּ-בוֹ:

זְבֹר ה' מֶה-הָיָה לְנוּ

הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת–חֶרְפְּתֵנוּ

נַחַלָּתֵנוּ נַהַפָּכָה לְזָרִים

בַּתִינוּ לְנָכָרִים

לתומים הַיִינוּ וְאֵין אַב'

רָשִׁיבַּנוּ הָץ אֵלֶידְּ ונשוב וְנָשִּׁוּבָה חַדָּשׁ יָמֵינוּ כְּקָדֶם בָּי אִם־מָאָס מָאָסִהְנוּ קַצַבְּהָ עֻלֵינוּ עֵד מָאָד (ע״פ ברגלר ע״פ גיאומה 2009 JHS קֹי אָם־מָאָס

אָתָה ה' לְעוֹלְם הֵשֵּׁב כִּסְאַךָ לִדְר וָדִוֹ**ר**

לַמָּה לָנֵצָח תִּשְׁבָּחֵנוּ תַעַזְבָנוּ לְאָרֵךְ יָמִי

(ע"פ עזריאל רוזנפלד, סיני 110)

מֹתֵינוֹ בָּאַלְמָנוֹת 🛠